

برای ایمن ماندن در فضای آنلاین

ده توصیه

- به صورت منظم در مورد برنامه‌هایی که استفاده می‌کنند و افرادی که با آن‌ها در ارتباط هستند صحبت کنید. **رمزهای واضحی تعیین کنید** و حتی آن‌ها را یادداشت کنید.
- بسته به سن فرزندتان، ممکن است شما از آن‌ها بخواهید تا قبل از شروع یک بازی یا پذیرفتن یک درخواست دوستی جدید با شما صحبت کند. برای کودکان زیر ده سال، ما توصیه می‌کنیم که **فعالیت‌های آنلاین آنها تحت نظر پدر و مادر یا یک بزرگسال مورد اعتماد باشد**.
- بسیاری از کودکان از ترس محدود شدن زمان استفاده یا از دست دادن دستگاه‌های الکترونیکی خود (تبلت، موبایل یا غیره)، درخواست کمک نمی‌کنند. **به فرزندتان اطمینان دهید که اگر کمک بخواهند به درسر نمی‌افتند**.
- به فرزندتان خود یادآوری کنید که **دوستان آنلاین همیشه کسانی که ادعا می‌کنند نیستند**. هنگامی که یک کودک تصمیم می‌گیرد به صورت خصوصی گفتگو کند یا یک دوست آنلاین را حضوری ملاقات کند، ممکن است از آن جایی که مدتی است با یک دیگر صحبت می‌کنند آن شخص را یک دوست در نظر بگیرد. دوباره بر این موضوع تأکید کنید که هر کسی که در زندگی واقعی نمی‌شناسیم یک غریبه محسوب می‌شود.
- به فرزند خود توصیه کنید که نباید **پلتفرم خود را تغییر دهند** و یا دوستان بازی را در شبکه‌های مجازی اضافه کنند.
- **توضیح دهید که چه اطلاعاتی نباید به اشتراک گذاشته شود**. مانند سن، مکان، اطلاعات شخصی، عکس.
- به فرزند خود آموزش دهید که **هیچ وقت هدایای آنلاین** مانند کارت هدیه، رمزهای تقلب یا ادمین را از دوستان آنلاین نپذیرند.
- توضیح دهید که چرا نباید هیچ وقت بدون حضور پدر و مادر یا یک بزرگسال مورد اعتماد با یک دوست آنلاین ملاقات کنند.
- **با فرزند خود یک برنامه‌ی امنیتی بسازید** که توضیح می‌دهد اگر شخصی از آن‌ها خواست تا عکس‌های جنسی یا اقامت جنسی ارسال کنند چه کاری انجام دهند: مشارکت در مکالمه را متوقف کنند، به یک مراقب یا دیگر بزرگسالان مورد اعتماد اطلاع دهند (بزرگسال مورد اعتماد را تعریف کنید)، شخصی که به فرزند شما حس ناامنی می‌دهد را بلاک و رپورت کنند.
- اگر متوجه شدید که فرزندتان در حال انجام رفتارهای خطرناک آنلاین است، با او در مورد این‌که چرا این رفتار ناامن است صحبت کنید و **برای یافتن راه‌حلی ایمن‌تر با هم همکاری کنید**.